

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και πέμπτον αριθμού μεν χρόνον
κι' ἔδρα μας ἡ πόλις ἡ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ὀκτακόσια κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτώ,
τὸν Ἑβέμ-Πασσά γιὰ ἄδρο σὺς χαρίζω διαλεκτό.

Δέκα και τέσσαρες τοῦ Νοεμβρίου,
ἀρχίζει τούρτουρας μεγάλου κρού.

Ἐξάκοσα τριάντα κι' ὀκτώ,
κάθε στρογγυλὸ με στόμ' ἀνοικτό.

Ἀρνέλιος ὁ πῶλες
κι' ὁ μάγος Φαδουλῆς.

Πρόγραμμα καθένας κάνει,
νὸν ρῶς πῶς θ' ἀναεῖλη, ὁ καθένας
καὶ κανένας δὲν τοῦς πῆρα
μὲς ἐστὸ ἔρημο νὰ τοῦς σταῖλη.

Φ.—Λοιπὸν και σὲν ἄκομη σ' ἐπιδῶν
Διδάσκαλέ μου χεῖρε,
μετὰ τῶν μαθητῶν σου παράλας κι' ἐμὲ
κι' εἰς ὄραμον ὄξως φέρε.

Καὶ σκοποῦν ἴδω κι' ἐκεῖ
λόγους περὶ σωτηρίας
καὶ κοινῆς ἀσφαλείας,
κι' ἄλλους βάζουν φυλαχά.

Μ' ἔγα σου μόνον νευμα,
μακρὰν τῶν ἡλιθίων,
ἐμπεριστόν μου πνεῦμα
προσηγικόν και θεῖον.
Στατὸρ εἰς ποῦς σωτηρίας,
ἐπίθεσον τὰς χεῖρας
ἐπάνω κεφαλῆς
κλόυβας κι' ἀμαρτωλῆς.

Δι' αὐτοῦς δὲν εἶναι νόμος,
πλὴν, Διδάσκαλε, κομμοῦ
καὶ προφήτευσον εὐσεβῶς
διὰ στόματος ἐμοῦ.

Μεσσία τῶν Πατρῶν,
ποῦ σ' ἔχουν στριμωγμένα,
σὺ βάπτισε κι' ἐμένα
εἰς πνεύματος λουτρῶν.

(Εἶπε ταῦτα γίνου κλιών
καὶ τὰ χεῖρα του οἶλε,
κι' ὁ Προφήτης δι' ἐκείνων
προφητῶν σκέις καλεῖ).

Πικρὰς κατάρας στέλλε
κατὰ τοῦ πλάνου κόρμου,
προφήτευσον, Ἀρνέλε,
διὰ τοῦ στόματός μου.

Καὶ με ρήματα χρυσά
οἰσῶρην μέσα του φουσι,
κι' ἄνευ ὕλης ὀρατῆς
πνεῦμα Ἀρνέλιον κατέθη,
κι' ὁ ἑυλιμένος μαθητῆς
ἐν ἐκστάσει προσηγῆται).

Σὺ μόνος φώτισέ με
κι' οὐρανοποίησέ με
νὰ προειπῶ τὸ μέλλον
τῆς γῆς τῶν Πουλατανέλων.

Ἀρχίζει παρακατῶν
ἀνάγνωσμα προφητῶν.

Τὸν προφήτην φυλακίζου,
ποῦ δεῖνα προαναγγέλλει,
πλὴν ἐλευθεροὺ γυρίζου
τῆς πολιτικῆς Ἀρνέλι.

Φ.—Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ποῦ θὰ γίνου ἐκλογαί,
ἐγνανθήσουσι δακρυῶν καταρράκται και πηγαί,
μάτια τότε δὲν θὰ κλαίει,
καὶ μὲ δόξα θὰ διαβαῖν
μὲ μπαλλῆτσαις φορτωμένῳ,
ποῦ σφαιρίδια τῆς λίνας

